

Športski List

Godina V. Broj 159

Subotica, utorak 21 ožujak 1939.

Preplata: četvrtogodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

Aktuelnosti

I opet je nestalo sa zemaljske kugle jednog samostalnog športa, baš kao i prošle godine. Sada je bio red na Čeho-Slovačkom športu, a prošle godine na Austrijskom. Politički momenti i dogadaji su svakako odlučniji od svih pozitivnih vrijednosti koje pruža športski život, pak je tako zbog političkih promjena nastupila i jedna velika promjena u športu. Prošle godine, baš u ovo doba, Austrija je prestala značiti u evropskom športu nešto, jer je n'enom aneksijom III Reichu cijeli svoj život vezala uz njega, a logično je da nije ni športski život mogao ostati izuzetkom.

Prošlogodišnje prestajanje samostalnosti austrijskog športa nije nas začudilo nimalo, jer napokon Austrijanci i nijesu drugo nego samo Nijemci, pa tako nijesmo mogli žaliti za samostalnošću njihovog športa, pošto je do tog zbog normalnih posljedica moralno doći.

Medutim, tim više žalimo danas za Češkim športom koji je tjesno vezan naročito s našim športom i njegovim napretkom. Tko se samo ne sjeća onih divnih borbi na igraščima u Zagrebu još davno prije rata kada su Česi davali dobre lekcije našim klubovima a bome pojedincima. Zagreb je bio Česima, druga Praha a to je ostao i poslije rata. Ne samo Zagreb nego je i Subotica bila ugodno izletište Česima gdje su također davali nogometnog znanja našim igračima, tako da su se i oni a i mi držali i nazivali braćom.

Danas toga nema više. Česki šport ulazi u sklop Njemačke zbog političkih prilika. Mi se nadamo da ovo nije definitivno rješenje, jer veoma lako može biti da će taj toliko slavni češki šport ipak ostati samostalan, posto Njemačka ima samo protektorat na Češkom i Moravskom, a to znači da će Česi uživati potpunu slobodu pod okriljem Njemačkog Reicha. To bi značilo da će i športski život baš kao i politički i u buduće biti slobodan kaša i dosada, slično kao što je slučaj s Kanadom, Irskom i t. d.

To bi napokon i željeli.

★

U prošlom broju smo naglasili da ćemo se osvrnuti na utakmicu Gradanskog (Stari Bečeji)—Jugosloven, koja je odigrana u Senti, a uz sudije g. Radovanovića, koja se završila s 3:0 u korist Gradanskog. Mi se ne bi osvrtnuli na ovu utakmicu da se nije toliko toga desilo, što po svojoj novinarskoj dužnosti moramo registrirati.

Ta utakmica, iako je bila borba dvaju klubova iz gornje kuće, nikako ne zavrela da je nazovemo nogometnom utakmicom. Naročito ne zbog ponašanja, držanja i igrača Jugoslovena. Igra Pajić, Lakatoša i Slavnića zavrijedila bi da se kompetentni suči pozabavi njome. Čudi nas samo: što na terenu postupiti i kazniti nešportske ponašanice i po život opasnu igru spomenutih suča. Bojao se valjda toga da će ako ih ka-

IZNENAĐENJA U PROVINCIJSKOM PRVENSTVU

Poslije nedjeljnih utakmica tabela provincijske lige izgleda ovako:

1. OŠC	12	7	3	2	28:16	17
2. Dulcis	12	6	3	3	37:20	15
3. J.S.K.	12	6	2	4	28:20	14
4. Jugosloven	12	5	3	4	26:19	13
5-6. Senčanski AK	12	4	5	3	21:20	13
5-6. Gradanski	12	5	3	4	21:20	13
7. Apatin	12	5	2	5	34:26	12
8. B. Š. U.	12	5	1	6	26:28	11
9. Crvenački S. K.	12	3	1	8	17:44	7
10. Somb. Š. U.	12	2	1	9	14:34	5

APATIN

O. Š. C. (Odžaci) — S. K. Apatin 1:0 (1:0)

Favorit ove utakmice je bio SK Apatin, ali su gosti nadmašili ne samo domaćina nego i same sebe i na vrlo teškom terenu odnijeli sigurnu i zaslужenu pobjedu.

Jedini gol postigao je Mesaroš direktno iz kornera.

Sudio je objektivno Rudić iz Subotice.

SENKA

S.A.K.—J.S.K. (Kula) 0:0

Bolja momčad je bio SAK, ali ga je pratile strahovita nesreća i tako nije mogao ni iz najpovoljnijeg položaja da postigne gol, a pored toga je povreden već u prvim minutama Grudi, najbolji igrač domaće momčadi.

Gosti su dali oštru a mjestimice i grubu igru.

STAR BEČEJ

Gradanski—Somborski šport 4:0 (2:0)

Gradanski je odnio sigurnu i laku pobjedu nad slabim protivnikom. Ova nadmoćnost domaće čete ispoljila se naročito u drugom poluvremenu i da su navalaši imali više sreće gosti bi napustili teren još većma poraženi.

Sudio je vrlo dobro g. Šibalić.

zni morati isključiti ma kojeg od njih.

Mi smo znali već odavno da je Senta veoma vruć teren za svakoga, pogotovo kada igra Jugosloven (sjetimo se samo Bačka—Jugosloven i slučaj suca Ruzmana), no da se ovakvi ispadni igrača mogu desiti naporanstvo nijesmo mogli ni sanjati a kamo li vjerovati.

Kada već gg. suči ne kažnjavaju delikte na samom terenu, a u svojim izvještajima često prešute materijalnu istinu moramo skrenuti pažnju kompetentnima mi da bi se znalo tačno stanje stvari. Gradanski je igrao i pobijedio. Pobijedio je zaslужeno, jer je igrao poštano i čisto. To nije godilo Jugoslovenu pa su mu igrači Pajić, Slavnić i Lakatoš igrali kako se ne igra ni rugby ni boks. Dobro bi bilo kada bi kompetentni zatražili izvještaj o sudenju Radovanovića i zbijanju, odnosno igranju igrača Jugoslovena od samog Gradanskog, a možda bi najviše mogao reći igrač Gradanskog koji je postigao treći gol.

★

Ni Bajmok nije bio bolji. Tamo je igrala subotička Sloga — protiv Bajmokčkog AK — prijateljsku utakmicu. Tamo je sudio g. Feis, inače drugi tajnik potsaveza, čovjek koji ni

NOVI VRBAS

Dulcis—B. Š. U. (Bezdan) 6:2 (2:2)

U vrlo živoj i interesantnoj borbi domaća četa je odnijela potpuno zaslужenu pobjedu. Gosti su bili ravnopravni protivnik samo do odmora. Poslije odmora ispoljila se tehnička sprema domaće čete i tako nije izostala ni pobjeda.

Sudio je g. Stanković.

CRVENKA

S.K. Crvenka—Jugosloven (Senta) 2:1

Ovaj rezultat je najveće iznenadenje nedjeljnih utakmica u provinciji. Jugosloven, koji je važio kao najozbiljniji kandidat za prvaka provincije, sada redom gubi utakmicu za utakmicom.

LAKOATLETSKO PRVENSTVO GR. SUBOTICE

Jučer je u Dudovoj šumi održano prvenstvo grada Subotice u cross-country-u predviđa SLAK-a.

1000 m. juniori (13 natjecatelja): 1. Šandor (SLAK) 3.06.2 2. Kiš (SLAK) 3.08, 3. Mikuška (Bačka)

1500 m. seniori (8 natjecatelja): 1. Ivković (SLAK) 4.50.8, 2. Ostrogonac (SLAK) 5 m. 3. Šiha (SLAK)

3000 m. seniori (11 natjecatelja): 1. Benjak (SLAK) 10.17, 2. Almaši (SLAK) 10.22.2 3. Kuti (SLAK) 10.27. Favorit Kopilović (Bačka) zbog prenaporne službe nije mogao da izdrži tempo, nego je morao predati utakmicu, koju u normalnim prilikama ne može nikako izgubiti. On je toliko bolji od ostalih da mu ne škodi renome ovaj poraz. Pobjednicu su pokazali dobru formu i sigurno će postići dobar rezultat u najskorijem vremenu.

najosnovnija pravila nezna (izvadjanje jedanaesterca u praznu kapiju u Senti prošle godine na jednoj Merkurovoj utakmici) a kamo li sporne slučajnosti i delikte, igrači Sloga su to najbolje osjetili. Oni mogu to prijavljati svima, a naročito ona četvorica koje su na prijateljskoj utakmici moralni onesvještene skinuti s igrašča.

I Subotica je imala svoj slučaj. Tu je bio sudac g. Priboj na utakmici Sand—Sport. Zašto je Sandov igrač Antal zbog namjernog udaranja nogom po glavi protivnika kada je ovaj ležao (Ronjec) zadržan u igrašču? To je toliko jasan i eklatantan slučaj, nepravilnosti, pa ipak nikom ništa! Zašto? Pitamo se samo . . .

Ili je potsavez zato da štiti sve ono što je propisano u nogometu ili pak da kazni uzročnike i prekršitelje? Mi samo pitamo? Pazite, da se razumijemo . . . A suči? . . . Bolje se valjda . . .

A kada pogledamo tko sve čini ispadne odmah naš je jasno. Kazat ćemo i to jednom prilikom, jer znamo sve, kao što znamo suca Bačka—Žak utakmici ovog prljeća, a to će biti po imenu g. T-n iz Sente.

Šta je s Janjićem?

ZANIMLJIVOSTI U VEZI SA XII OLIMPIJADOM

Olimpijsko predgrađe u Helsinkiu

Na olimpijskim igrama novog doba, koje se sve održavaju u velikim gradovima, takmičari i njihove vode traže što mirnije i skrovitije mjesto stanovanja. Mnoge su napasti, pogibelji i neprilike velikog grada, a takmičari velikom većinom dolaze na olimpijske utakmice iz posebnih logora, u kojima u se spartanskim strogim životom i napornom sustavnom vježbanju spremali za borbu. Ta promjena još se više osjeti, kada iz tog takmičarskog logora dodu u grad, gde se održavaju igre: onda ih stotine hiliada radoznačnih ljudi napada svojim pitanjima, svojom često puta nesnosnom pažnjom, pogledima, željama, slikanjem, lovom na autograme, i ovim svim, što može razigrana mašta oduševljenih, ali ipak dosadnih prijatelja i štovatelja olimpijskih boraca da smisi. Tako su nakon iskustva u Parizu 1924 godine i u životu lučkom gradu Amsterdamu 1928 godine — priredivači X Olimpijade u Los Angelesu osnovali posebno olimpijsko selo za olimpijske borce, kojem će oni — u velikom gradu i usred ogromne vreve — nastaviti svojim krepostnim, strogim i jednostavnim logorskim životom. To olimpijsko selo uspjelo je kao vrlo korisna ustanova, i tako će odsada — izgleda — sve olimpijske igre, uz sve ostale velike gradevine i uredaje, imati i „selo“ za olimpijske takmičere.

Pa nema ništa novoga u tome! Bio je običaj i na starim helenskim igrama da atlete probave posljednje tri sedmice prije igara u osam, daleko od ljudi, u posvećenom mjestu, gdje su skupa dovršavali svoje pripreme i marljivo vježbali. Sada imamo na olimpijskim igrama to isto samo što je prilagođeno novom vremenu.

Nijemci su u bližoj okolini Berlina, u vrlo pitomom kraju, osnovali olimpijsko selo Döberitz, na mjestu gdje su prije 5.000 godina postojala lovačka naselja indo-germanskih ljudi, dakle u doba dok u Grčkoj još nisu ni postojale olimpijske igre. Kopajući temelje za nove zgrade olimpijskog sela našli oružje, alat i posude tog davnog naselja. U tome su priredivači igara vijeli značajnu slučajnost: stanovnici olimpijskog sela izabrani pretstavnici najlepše i načača Omladine cijelog svijeta, borila se na plemenitoj utakmicim tamo, gdje se prije 50 vijekova živili i lovili njihovi pretci. Stanovnici olimpijskog sela su bili naslijednici hiljadugodišnje borbe lovačke tradicije.

Klima blagoslovljene kalifornijske obale Tihog Oceana je mnogo blaža od one u Berlinu, pa su Nijemci morali u mnogome da promijene planove i da se udalje od svog losangeleskog uzora. Tako berlinsko selo nije sastavljeno od malih drvenih kućica, kao ono kalifornijsko, već od zidanih, voćih i stalnih zgrada. A da veliki rad i imetak uloženi u ovu gradevinu posluže i poslije igara, smišljeno je ovo. Olimpijsko selo s dvosrakom zadačom: poslije Olimpijade 1936 ono je oporavilište njemačke vojske! Vojska je i sagradila ovo olimpijsko selo, a planovi u mnogome odaju kasniju svrhu.

Ako je klima Berlina tražila zidane kuće drugog oblika nego su bile one u Los Angelesu, još veća je razlika u tom pogledu u Helsinkiu, koji je mjesto olimpijskog sela odlučilo da gradi pravi olimpijski grad, odnosno olimpijsku gradsku četvrt sa kućama koje će i poslije Olimpijade, zimi i kroz mnogo godina poslužiti stanovnicima sa potpunim konforom. Velika je prednost toga što će tako takmičari na XII Olimpijskim igrama 1940 godine stanovati mnogo bliže borilištima nego li je to bio slučaj 1932 i 1936 godine. Ta duljina od stadiona, dvorana i plivališta stvara prilične neprilike i gubitak vremena pa je Finski olimpijski priredivački odbor zaključio da tu duljinu skrati na naj-

manju mjeru. Od olimpijskih takmičarskih nastamba do glavnog stadiona u Helsinkiju bit će svega dva kilometra, dakle dvadeset minuta hoda. To je predgrađe Helsinkia nazvani Käpila koje visoka i gusta šuma dijeli od ostalog dijela grada.

Tri velika projekta su preporučivala tri različita rješenja za to „olimpijsko selo“: po jednima je to trebala poslije igara da bude vojnička ustanova po drugima studentski grad sa domovima za slušače brojnih visokih škola, a treći je predlog smatrao „olimpijsko selo“ mora ostati kao moderan, uzoran centar jednog predgrada finske prijestolnice, i tako izvršiti važnu propagandnu urbanističku ulogu. Do studenog 1938 proučavali su stručnjaci sve predložene planove, u studenom su se počele graditi ceste i ulice, te spreminjati zemljište, a 17 siječnja ove godine počela je gradnja samih kuća.

Olimpijsko predgrađe kako ćemo mi ispravno zvati ovo se sada za borce gradi u Helsinkiju bit će sastavljeno od dva sasvim odijeljena dijela: na istoku od ulice Mäkelä bit će samo obitavalište sa kućama i alejama u kojima će stanovati takmičari. Poprečne miere ovog dijela su 840 za 280 metara. U tristo stanova koji će tu biti sagradeni moći će stanovati 3000 olimpijskih takmičara. Ako prijave nadmašu taj broj još će se nekoliko novogradnja moći ukopčati u ovu cijelinu. Kuće će biti trokatnice, t. j. prizemlje i dva sprata. Kuće gradi velika zadruga za gradnju nekretnina HAKA koja će se baviti upravom tih kuća i poslije igara. Stanovi će se sastojati od 2 ili 3 sobe sa svim konformom, i u svakom stanu moći će da stanuje dešetak atleta.

Na zapadu ulice Mäkelä će veliko vježbalište ovog olimpijskog predgrada, dugo 560 a široko 460 metara. Oko ovog zemljišta je trkalište hiliadu metara dugo za kasačke trke, ali je u sredini toga jedno propisno atletsko borilište olimpijskih dimenzija i olimpijske kvalitete. Tamo će biti 8 skakališta 4 kruga za bacanje, 6 za za bacanje diska, 6 za zaletilišta za bacanje kopla i 3 mreže za bacanje kladiva. Posebno trkalište biće sagradeno za vježbanje trčanja sa zaprekama.

Baš na južnoj ivici tog olimpijskog vježbališta bit će olimpijski velodrom, tako da će biciklisti u neposrednoj blizini imati svoja trkalište.

Preko ulice Mäkelä bit će most dug 85 metara po kojem će olimpijski borići doslovno iz svojih soba ići na vježbalište.

Ipak svi olimpijski takmičari neće učestvati u ovom olimpijskom predgradu: veslači na primjer — kao i u Berlinu — stanovati će u novom domu Finske dobrotoljne straže u uvali Taiwallahti, svega pola kilometra od veslačke staze na kojoj će se održavati olimpijske veslačke utakmice. Od 300 do 400 takmičara moći stanovati u novoj podoficirskoj školi koja se sada gradi u Santahamini, nekih pet kilometara od središta grada. Sve takmičarke i sve službene vodnice bit će smještene u novoj bolničarskoj školi koja se sada gradi u Meilahti, a koja će biti otvorena poslije održanih igara. Između ženskog konačilišta i stadiona bit će svega kilometar duljine.

ESTONCI NA XII OLIMPIJSKIM IGRAMA

Po primjeru zapadnih susjeda Finske i južni susjedi, Estonci namjeravaju da svoje takmičare što je duže vremena moguće zadržati kod kuće. Tako je Estonski olimpijski odbor odlučio da će na svečanosti otvaranja XII Olimpijskih igara sudjelovati sa skoro potpunom olimpijskom reprezentacijom u Stadionu Helsinka, a onda će se sve one takmičare koji neposredno poslije ove svečanosti ne nastupaju dovesti natrag u Tal-

lin, Mime glavni grad Estonske leži nau prot Helsinka, svega tri sata parobrodom preko finskog zaljeva. Tako će Estonci stalno nastojati da sve svoje takmičare drže u svom olimpijskom logoru, i samo neposredno prije nastupa oni će preći u blizi Helsinkia. Kako je poznato Estonska nema mnogo više od 1.2 miliona stanovnika, ali je u nekim sportskim granama na zavidnoj visini. Najviše zahvaljući blizini Finske s kojom je vežu mnoge razne veze.

PRVO „ŠUMSKO TRČANJE“ S. K. JUGOSLAVIJE

Ponovna pobjeda Rehm Tiberija u trčanju na 5000 m.

Danas u 10 sati prije podne održano je šumsko trčanje na Topčideru prvo „šumsko trčanje“ S. K. Jugoslavije uz učestvovanje B. S. K. i Ruskog S. K. iz Pančeva. Vrijeme je bilo vrlo hladno i tmurno te stoga nije bilo baš najpovoljnije, ali i unatoč toga su rezultati su dosta dobri. Staza je bila mjesecima vrlo teška, ali i zato zanimljiva je je išla kroz šumu, preko polja i potoka, te su stoga takmičari imali dosta prirodnih prepreka dok su došli do cilja. Baš ova okolnost je davala takmičenju naročitu draž privlačnost. Odziv takmičara je bio slab, nego što se očekivalo i to stoga što je vrijeme bilo hladno. Učestvovalo je oko 50 takmičara. Publike je bilo oko 150 i to većom dakako, koji su burno navijali pogotovo u trčanju na 5000 m. seniora dugoprugaša gdje je konkurenca bila veoma jaka i gdje su sve do poslednjih 200 metara nije znalo ko će biti pobjednik. Ipak u lijepom stilu dosta svjež prvi je prošao kroz cilj našu botičanin Rehm Tiberije, a u stopu za njim je drugi Fischbach, koji je sada došao iz sječke Slavije i koji obećava vrlo mnogo.

Tehnički rezultati su slijedeći:

1000 m. Juniori B. 1. Stefanović (BSK) 3:09,3. 2. Miletić (BSK) 3:12,1. 3. Radojković (Jugoslavija)

2000 m. Junioi C. 1. Dobrović (Jugoslavija) 6:51. 2. Kosovac (BSK) 6:53,2. 3. Petrović (Jugoslavija)

1500 m. Seniori (bacači, skakači i sprinteri) 1. Kujundžić (Jugoslavija) 4:54. 2. Čatić (BSK) 5:05. 3. Isaković (Jugoslavija)

5000 m. Seniori (dugoprugaši) 1. Rehm T. (Jugoslavija) 17:45. 2. Fischbach (Srbija) 17:47,2. 3. Tomic (Ruski).

Prva trojica iz svake discipline dobija diplome od SK Jugoslavije.

U Subetici dobro poznati Mikić Jovanović državni reprezentativac, ovih dana opet se povratio iz Zagreba u Beograd, gdje je postavljen za asistenta na Visokoj komercijalnoj školi. Inače on se opet prijavio svoj stari matični klub SK Jugoslaviju.

Subotički Lakoatletski Klub „SLAK“ prijavio je 15 svojih odličnih atletičara za „šumsko trčanje“ za prvenstvo beogradskog atletskog potočaveza, koje će se održati 2. III u Beogradu na Banići. Ovo je prvi slučaj da subotičani u tolikom broju učestvuju na prvenstvenim natjecanjima beogradskog atletskog potočaveza.

1. IV. će izaći iz štampe prvi broj listice „Atletika“ koga izdaje Jugoslavenski atletički savez. List će donositi stručne i informativne članke iz lakoatletskog sporta. Izlažiće jednput mjesечно, a cijena će biti 2 din. po broju. Preplata iznosi 9 din. polugodišnje, 18 din. godišnje, a do konca 1939. god. 15 din. Preplatu treba slati na adresu „Jugoslavenski atletički savez“, Zabrežje, Svačićev trg 8., ili na čekovni račun br. 38716 uz naznaku „za Atletiku“.

